

Μαρμαρινά

ΑΘΗΝΑΙ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1951
(ΕΚΔΟΣΙΣ ΜΗΝΙΑΙΑ)
ΧΡΟΝΟΣ ΠΕΜΠΤΟΣ ΑΡ. ΦΥΛ. 58
ΙΔΡΥΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΩΤ. ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΗΣ
Δ/ΝΣΙΣ: Φο. Ρούζβελτ 41 - Αθήναι

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΔΙΑΒΙΟΥΝΤΩΝ ΜΑΡΜΑΡΙΝΩΝ - ΗΜΙΕΠΙΣΗΜΟ ΔΗΜΟΣ. ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΠΡΟΙΚΟΝΝΗΣΙΑΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΟΥ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ ΜΑΣ Η ΝΕΑ ΠΡΟΚΟΝΝΗΣΟΣ — Φωτογραφίες κ. Ν. ΜΠΟΥΡΗ

Η ΠΡΩΤΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜ. ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ ΜΑΣ

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ ΤΗΣ ΠΡΟΣΩΡΙΝΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ — ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ — ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΕΠΟΠΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ Ν. ΠΡΟΚΟΝΝΗΣΟΥ

Μέσα σ' ένα θερμό πατριωτικό περιβάλλον, πραγματοποιήθηκε στις 18 Μαρτίου στην αίθουσα του Ήπειρωτικού Συνδέσμου Πειραιώς η πρώτη τακτική γενική συνέλευσι των μελών του Οικοδομικού Συνεταιρισμού ή «Νέα Προκόννησος». Αύτη ή συνέλευσι, θά μείνη ιστορική στην μετά τόν έκπτερισμό Ιστορία τών Προκοννησίων, γιατί άνοιξε νέους ορίζοντες στον Ιερό πόθο όλων για τό θεμέλιωμα μιάς νέας εστίας τής ζωής και τών παραδόσεών μας. Και νόμιζε κανείς πώς ακριβώς αύτη ή συναίσθησι τής μεγάλης ώρας, κυριαρχούσε μέσα σ' όλους τούς συνεταιρούς και τούς έκανε να παραστέκουν στην συνέλευσι μ' ένα συγκρατημένο ένθουσιασμό και αποφασιστικότητα, πού φανέρωνε πώς τό

ανάλαμβανόμενο έργο είναι δύσκολο και μακράς πνοής. Οι άρχαιρείσιες για τήν ανάδειξι τών όργάνων του Συνεταιρισμού (Διοικητικού Συμβουλίου και Έποπτικής Έπιτροπής) διεξήχθησαν με παραδειγματική τάξι και εύπρέπεια. Τό χαρακτηριστικό τών άρχαιρεισιών είναι ή παμπσηφι σχεδόν έκλογη τών προσώπων πού υπεδείχθησαν από τήν Προσωρινή Έπιτροπή του Συνεταιρισμού. Όλες οι μικροφιλοδοξίες, τά προσωπικά, οι μικροδιαφορές, οι τοπικισμοί, παραμερίστηκαν μπρός στην συναίσθησι ότι έπρεπε να δοθη στα νέα διοικητικά όργανα ή συνολική ήθική ενίσχυσι να εκπροσωπήσουν τούς και ούσια τό σύνολο τών συνεταιρών και να δράσουν με τήν απαιτούμενη άποφα-

σιστικό-τητα και κύρος. Αύτη ακριβώς ή παμπσηφι έκλογη του Δ. Σ. και τής Έποπτικής Έπιτροπής όρθώνει μπροστά σ' αυτά τά όργανα τεράστιες ευθύνες, πού όλοι τό πιστεύουμε ότι τις έπωμίζονται άξια και πώς σε μιά άλλη γενική συνέλευσι θά έχουν να παρουσιάσουν ένα πλούσιο και μεστό έργο, τρανή απόδειξι ότι ή έκτίμησι τών συμπατριωτών ήταν δικαιολογημένη. Με αύτό βέβαια δέν θέλω να πώ ότι τό πάν έξαρτάται από τό Δ. Σ. και πώς οι συνεταιροί πρέπει να σταυρώσουν

τά χέρια και να περιμένουν ως διά μαγείας να ξεφουτρώση και να άνδρωθη και να προκόψη ή «Νέα Προκόννησος». Τό Δ. Σ. πρέπει να έχη τήν συμπάρτασι και τήν ενίσχυσι του κάθε μέλους του Συνεταιρισμού και πιστεύω πώς θά τήν έχη. Όχι μόνον κριτική άγωνα, αλλά και δουλειά. Γιατί με τήν δουλειά όλων τών Προκοννησίων—και κείνων άκόμη πού για τόν άλφα ή βήτα λόγο δέν συμμετέχουν προσωρινά στον Συνεταιρισμό— θά γίνη πραγματικότητα ή Νέα Προκόννησος, έργο για τό όποιο θάχουμε άργό-

τερα τήν ευγενικά περιηγήφνεια να λέμε ότι βάλαμε ένα πετραδάκι.
Α. Μαμαρινός
«Η Γενική Συνέλευσις άρχίζει τις εργασίες της με τήν έκλογη Πρόέδρου, πού θά διευθύνη τή συνεδρίασι, και δύο πρακτικογράφων. Έκλέγεται Πρόέδρος ό έκλεκτός συμπατριώτης ποιητής και λογοτέχνης κ. Δημ. Οικονομίδης [Κουταλιανός] και πρακτικογράφοι οι κ. κ. Έμ. Έμμανουηλίδης και Νικ. Μαστοαντωνάκης. Ό κ. Πρόέδρος διαπιστώνει άπαρτία, παρόντων 103 μελών επί συνόλου 172, και άρχίζει ή συνεδρίασις. Ο λόγος δίδεται στον κ. Βασ. Βασιλείου, μέλος τής προσωρινής Έπιτροπής, ό όποιος αναγινώσκει τήν παρα-

κάτω έκθεσι τών πεπραγμένων τής Έπιτροπής Κυρίαί και Κύριοί, Συμφώνως προς τήν χορηγηθείσαν ήμιν έντολήν κατά τήν Ιδρυτικήν συνέλευσι τής 19ης Νοεμβρίου, υπεβάλαμεν τό καταστατικό του Συνεταιρισμού εις τό Ύπουργείον Έργασίας προς έγκρισιν, τό όποιον και ένεκρίθη διά τής υπ' αριθ. πρωτ. 68602/1954 τής 22/2/51 άποφάσεως του Ύπουργού Έργασίας, καταχωρηθέν εις τό μητρώον Συνεταιρισμών υπ' αυξ. αριθ. 35/51. Παραλήλας κατεγίνανμε εις τήν όριστικήν έξέταρσι τού χώρου, καταλήξαντες εις τήν άπόφασιν όπως τήν Νέαν ΠΡΟΚΟΝΝΗΣΟΝ μας οικοδομήσωμεν εις τήν περιοχήν Μπογιατίου, ή όποια προεκρίθη διότι ΣΥΝΕΧΕΙΑ στην 4η σελ.

Η ΛΑΜΠΡΗ ΣΤΑ ΧΩΡΙΑ ΜΑΣ

Τού συνεργάτου μας κ. Θ. Σ. ΘΕΟΦΑΝΙΔΗ

Ρόδιζε ή Άπριλιάτικη αύγη πάνω άπ' τόν όρίζοντα του Πραστειού, και οι γαλάζιες γάζες του ούρανού ξετυλίγονταν με τό γλυκοχάραγμα στής βουνοκορφής τής Πριονής και τής Καψάλης. Η χλιαρή πνοή του πελάγου πού μέσα στο μισοσκόταδο έκρυβε τής σιλουέτες τής Άλώνης, τής Άφυσιάς και τής Κούταλης, προηνοούσε άνοιξι, και τό μουμπουκι στους κλώνους τής έλλης, με τό καινούργιο βλαστάρι στο κλήμα, μαρτυρούσε πώς φθάνει τό καλοκαίρι. Οι καινούργιοι επισκέπται, τά χελιδόνια, πού είχαν ξαναβρή τή φω-

λιά τους κάτω άπ' τή στρέχα του σπιτιού του Τριαντάφυλλου του Καπέντα, σπαθίζοντας τόν άέρα πηγαινοέρχονταν στη στέγη του σπιτιού του Κωνσταντίνου Χατζόπουλου, σάν να θελαν να σύρουν ένα άόρατο πεντάγραμμο επάνω άπ' τήν εκκλησιά του Άη Γιώργη και να άρχίσουν τή θεία τους συναυλία. Κανένα άπ' αυτά τά χελιδόνια ξεπετώντας μακρότερα, ήθελε να σημαδέψη τό σπίτι του Καλοσούνταν, για να μη τήν ώρισμένη μέρα από τό άνοικτό παράθυρο μέσα, και να φέρη κάτι χαρούμενο άγγελμα σάν

ΤΟ ΕΠΟΠΤΙΚΟ & ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΟΙΚΟΔ. ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ ΜΑΣ

ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ

«Ένα όνειρο 30 ετών πού γίνεται πραγματικότητα. Με τό άτόπλοιο «ΓΙΓΙΑ» αναχωρούν στις 26 Άπριλίου για τήν Κωνσταντινούπολι ό Διευθυντής τής εφημερίδος μας και Πρόέδρος του Οικοδομικού Συνεταιρισμού ή «Προκόννησος», κ. Νικόλ. Λαμποδαρίδης και ό Γεν. Γραμματέας του Οικοδομικού Συνεταιρισμού μας κ. Βασ. Βασιλείου. Ό κ. Λαμποδαρίδης και ό κ. Βασιλείου θά έπισκεφθούν με τήν ευκαιρία αύτη και τήν γενέτειρα Πατρίδα και θά φέρουν από εκεί χρώμα και νερό για να χρησιμοποιηθούν εις καιρώ στον θεμέλιο λίθον του Κοινοτικού Καταστήματος τής Νέας Προκόννησου. Οι κ. κ. Λαμποδαρίδης και Βασιλείου θά μελετήσουν επίσης επί τόπου τις δυνατότητες πραγματοποίησης τής πολυπόθητης έκδρομής στην Πατρίδα και στην επιστροφή τους θά έκθέσουν τά συμπεράσματά τους στα δύο Σωματεία μας—«Προκοννησιακό Σύνδεσμο Πειραιώς» και «Αδελφότητα Κουταλιανών» Θεολόγικης—για να αποφασίσουν σχετικώς.

ΜΑΡΜΑΡΙΝΑ ΝΕΑ

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΠΡΟΚΟΝΗΣΙΑΚΟΥ ΛΑΟΥ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Εσωτερικός: Δοχ. 30.000
Αγγλίας: Δοχ. 1.112
Γαλλίας: Φο. 1.000
Αμερικής: Δολ. 5
Γραφείων και Τραπεζών Δοχ. 60.000

ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΤΟ ΔΙΠΛΑΣΙΟΝ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣ ΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ

Συμφωνίας τῶ ἀριθμῶ 5 § 1 τοῦ Α.Ν. 1092/1938
Τυπογραφεῖον καὶ κατοικία ἐκτεθῆναι Διευθυντοῦ Δελφινώφρη 154 - Πειραιῶς

Κοινωνική Ζωή καὶ κίνησις

ΝΕΑ ΤΩΝ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΟΙΚΙΩΝ ΜΑΣ

ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Γεννήσεις

Ἦ κ. Ἀρεμιάς, σύζυγος τοῦ κ. Ἀναστ. Μ. Χαλβατζή, ἀπὸ τοῦ Πραστέϊο, ἐγέννησε στίς 19 Μαρτίου ἀγοράκι.
Ἦ κ. Σταυρούλα Τάσση (τὸ γ. Κοριτοπούλου), ἀπὸ τῆν Ἀφθόνη, ἐγέννησε στίς 22/1/51 ἀγοράκι.
Στοὺς εὐτυχεῖς γονεῖς ἐκόμασε νὰ τοὺς ζήσουν τὰ νεογέννητα.

Βαπτίσεις

Ἦ κ. Ἐλενη Μακρή ἐβάπτισε στίς 13/2/51 τὸ ἀγοράκι τοῦ κ. καὶ τῆς κ. Βασιλικῆς Μπαλά καὶ τὸ ἔβγαλε Γρηγόριο. Ἐκόμασε νὰ τοὺς ζήσῃ.

Θάνατοι

Στίς 3 Ἀπριλίου ἀπέθανε στὸν Πειραιῶ καὶ κηδεύθηκε σεμνοταπεινὰ με συμμετοχὴ πολλῶν συμπατριωτῶν ὁ Γρηγόριος Στρατάρας ἀπὸ τὴν Κοβαλιη. Τὴν σφύζον, τὰ τέκνα κ.κ. συγγενεῖς θεομὰ συλλυπούμεθα.

ΧΑΛΚΙΔΟΣ

Αρραβῶνες

Ἦ κ. Ρομλ. Ροηλίδης, ἀπὸ τὸ Προκόπιον τῆς Μ. Ἀσίας, καὶ ἡ θνὶς Πηνελόπη Θεοφ. Τηλεμάχου, ἀπὸ τὸ Πραστέϊο, ἔδωσαν ἀρραβῶνα στίς 4 Μαρτίου. Θεομὰ συνηρατήρια.

Θάνατοι

Στίς 26 Φεβρουαρίου ἀπέθανε ἐστὶ Χαλκίδα ἡ ἐξαιρετικὴ καλλιὰ Κατίνα Ἰωάν. Δρακοπούλου, ἀπὸ τὰ Παλάτια τοῦ Μαρμαρῶ, προσέρχεται ἀδελφὴ τῶν ἐγκατεστημένων ἐστὶν Χαλκίδα ἀναγλυτῶν συμπατριωτῶν μας ἑβῶν Ληροπούλου καὶ τοῦ ἐγκατεστημένου ἐστὶν Σαβάννα τῆς Ἀμερικής λαμπροῦ συμπατριώτου μας κ. Λαζάρου Δρακοπούλου.
Τὴν κηδεῖα τῆς κολλέλαις σπῆς νίας, με καταφανὴ λύπη γιὰ τὸν πρόωγο χαλὸ τῆς, παρηκολούθησε ὁλόκληρος ἡ Προκοννησιακὴ κοινότης Χαλκίδος. Τοὺς ἀδελφοὺς καὶ λοιποὺς οἰκείους τῆς θεομὰ συλλυπούμεθα.
Ἀπέθανε καὶ κηδεύθηκε ἐστὶν Χαλκίδα ἡ Ντουρετὸ Καυδάνου, ἀπὸ τὸ Πραστέϊο. Τοὺς οἰκείους τῆς θεομὰ συλλυπούμεθα.

Μνημόσυνα

Τὴν Κυριακὴ 25 Φεβρουαρίου ἐμεγαλοπρεπέστατο τελέσθηκε ἐστὶν Ἀμύμονον (Εὐβοίας) μνημόσυνο γιὰ τὴν ἀνάπαυση τῆς ψυχῆς τῆς Καθούλας Λαπαδάκη, ἀπὸ τὸ Πραστέϊο, ἀποθανοῦσας ἀπὸ Ἀδὸς Ἀνεζέλης τῆς Καλλιφρονίας, ὅπου εἶναι λαμπρὰ ἐγκατεστημένα τὰ τέκνα τῆς Παναγιώτης καὶ Στέργιος Λαπαδάκης. Τοὺς οἰκείους τῆς θεομὰ συλλυπούμεθα.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Αρραβῶνες

Ἦ συμπατριώτης κ. Χρ. Φωτίου καὶ ἡ θνὶς Ἀναστασία Μπελαλῆ ἔδωσαν ἀρραβῶνα ἐστὶν Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας ἐστὶν Νέα Μιχαηλίνα. Θεομὰ συνηρατήρια.

ΣΤΡ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΛΙΜΝΗΣ (Εὐβοίας)

Γάμοι

Ἦ κ. Στέλιος Στάμου, ἀπὸ τὴν Λίμνη, καὶ ἡ θνὶς Μοισωτὴ Ταυκάκη, ἀπὸ τὸν Μαρμαρῶ, ἔτελλσαν τοὺς γάμους τῶν θεομὰ συνηρατήρια.

Γεννήσεις

Ἦ κ. Ζωγράφου Γο. Εὐαγγελίνου, τὸ γ. Φιλίππου Χατζηφλιτῶ, ἀπὸ τὸν Μαρμαρῶ, ἐγέννησε κοριτσάκι. Ἐκόμασε νὰ τοὺς ζήσῃ.

Θάνατοι

Ἀπέθανε κατὰ τὴν μακρὰ ἀσθενείαν ὁ Φίλιππος Χατζηφλιτῶ, ἀπὸ τὸν Μαρμαρῶ.
Ἐπίσης ἀπέθανε ἡ Εὐγενία Διάκου, ἀπὸ τὸν Μαρμαρῶ.
Τοὺς οἰκείους τῶν θεομὰ συλλυπούμεθα.

Αρραβῶνες

Ἦ κ. Στέφανος Σινώδης, ἀπὸ τὸν Μαρμαρῶ, ἐγέννησε ἰδιοκτήτης τοῦ πετρελαιουίνῃ του «Ἄγιος Σάβων» καὶ ἀρραβῶνας τῆς Ἐλενας, ἀπὸ τὸν Πραστέϊο. Τοὺς οἰκείους τῶν μετισταύων θεομὰ συλλυπούμεθα.

Μνημόσυνα

Κατὸ τὴν ἐντολὴν τοῦ ἐγκατεστημένου ἐστὶν Ταξιμα τῆς Ἀμερικής ἐτελέσθη τελετὴ ἐστὶν Χαλκίδα, τὸν 26/2/51 ἐπὶ τῆς ψυχῆς τῆς ἀποθανούσας καὶ ἐγκατεστημένης ἐστὶν Χαλκίδα ἀναγλυτῶν συμπατριωτῶν μας καὶ τῆς Ἐλενας, ἀπὸ τὸν Πραστέϊο. Τοὺς οἰκείους τῆς θεομὰ συλλυπούμεθα.

Ν. ΑΜΜΟΥΛΙΑΝΗΣ

Γεννήσεις

Ἦ κ. Νίχη Βελ. Χωρινού, τὸ γ. Γιωγοῦ, ἀπὸ τὴν Γαλιμα, ἐγέννησε κοριτσάκι.
Ἦ κ. Βενετία Κ. Κοσμά, τὸ γ. Νέστου ἀπὸ τὴν Γαλιμα, ἐγέννησε κοριτσάκι.
Ἦ κ. Βασιλικὴ Ἐλενα, ἀπὸ τὸν Πραστέϊο, ἐγέννησε ἀγοράκι.
Ἐκόμασε νὰ τοὺς ζήσουν.

Βαπτίσεις

Ἦ ἰατρός Ἀριῶς (Χαλκίδος) καὶ ἡ θνὶς Ἐλενα, ἀπὸ τὸν Πραστέϊο, ἔδωσαν ἀρραβῶνα στίς 4 Μαρτίου. Θεομὰ συνηρατήρια.

Ἦ κ. Νίχη Βελ. Χωρινού, τὸ γ. Γιωγοῦ, ἀπὸ τὴν Γαλιμα, ἐγέννησε κοριτσάκι.
Ἦ κ. Βενετία Κ. Κοσμά, τὸ γ. Νέστου ἀπὸ τὴν Γαλιμα, ἐγέννησε κοριτσάκι.
Ἦ κ. Βασιλικὴ Ἐλενα, ἀπὸ τὸν Πραστέϊο, ἐγέννησε ἀγοράκι.
Ἐκόμασε νὰ τοὺς ζήσουν.

Ἦ κ. Νίχη Βελ. Χωρινού, τὸ γ. Γιωγοῦ, ἀπὸ τὴν Γαλιμα, ἐγέννησε κοριτσάκι.
Ἦ κ. Βενετία Κ. Κοσμά, τὸ γ. Νέστου ἀπὸ τὴν Γαλιμα, ἐγέννησε κοριτσάκι.
Ἦ κ. Βασιλικὴ Ἐλενα, ἀπὸ τὸν Πραστέϊο, ἐγέννησε ἀγοράκι.
Ἐκόμασε νὰ τοὺς ζήσουν.

Ἦ κ. Νίχη Βελ. Χωρινού, τὸ γ. Γιωγοῦ, ἀπὸ τὴν Γαλιμα, ἐγέννησε κοριτσάκι.
Ἦ κ. Βενετία Κ. Κοσμά, τὸ γ. Νέστου ἀπὸ τὴν Γαλιμα, ἐγέννησε κοριτσάκι.
Ἦ κ. Βασιλικὴ Ἐλενα, ἀπὸ τὸν Πραστέϊο, ἐγέννησε ἀγοράκι.
Ἐκόμασε νὰ τοὺς ζήσουν.

Ἦ κ. Νίχη Βελ. Χωρινού, τὸ γ. Γιωγοῦ, ἀπὸ τὴν Γαλιμα, ἐγέννησε κοριτσάκι.
Ἦ κ. Βενετία Κ. Κοσμά, τὸ γ. Νέστου ἀπὸ τὴν Γαλιμα, ἐγέννησε κοριτσάκι.
Ἦ κ. Βασιλικὴ Ἐλενα, ἀπὸ τὸν Πραστέϊο, ἐγέννησε ἀγοράκι.
Ἐκόμασε νὰ τοὺς ζήσουν.

Ἦ κ. Νίχη Βελ. Χωρινού, τὸ γ. Γιωγοῦ, ἀπὸ τὴν Γαλιμα, ἐγέννησε κοριτσάκι.
Ἦ κ. Βενετία Κ. Κοσμά, τὸ γ. Νέστου ἀπὸ τὴν Γαλιμα, ἐγέννησε κοριτσάκι.
Ἦ κ. Βασιλικὴ Ἐλενα, ἀπὸ τὸν Πραστέϊο, ἐγέννησε ἀγοράκι.
Ἐκόμασε νὰ τοὺς ζήσουν.

Ἦ κ. Νίχη Βελ. Χωρινού, τὸ γ. Γιωγοῦ, ἀπὸ τὴν Γαλιμα, ἐγέννησε κοριτσάκι.
Ἦ κ. Βενετία Κ. Κοσμά, τὸ γ. Νέστου ἀπὸ τὴν Γαλιμα, ἐγέννησε κοριτσάκι.
Ἦ κ. Βασιλικὴ Ἐλενα, ἀπὸ τὸν Πραστέϊο, ἐγέννησε ἀγοράκι.
Ἐκόμασε νὰ τοὺς ζήσουν.

Ἦ κ. Νίχη Βελ. Χωρινού, τὸ γ. Γιωγοῦ, ἀπὸ τὴν Γαλιμα, ἐγέννησε κοριτσάκι.
Ἦ κ. Βενετία Κ. Κοσμά, τὸ γ. Νέστου ἀπὸ τὴν Γαλιμα, ἐγέννησε κοριτσάκι.
Ἦ κ. Βασιλικὴ Ἐλενα, ἀπὸ τὸν Πραστέϊο, ἐγέννησε ἀγοράκι.
Ἐκόμασε νὰ τοὺς ζήσουν.

Ἦ κ. Νίχη Βελ. Χωρινού, τὸ γ. Γιωγοῦ, ἀπὸ τὴν Γαλιμα, ἐγέννησε κοριτσάκι.
Ἦ κ. Βενετία Κ. Κοσμά, τὸ γ. Νέστου ἀπὸ τὴν Γαλιμα, ἐγέννησε κοριτσάκι.
Ἦ κ. Βασιλικὴ Ἐλενα, ἀπὸ τὸν Πραστέϊο, ἐγέννησε ἀγοράκι.
Ἐκόμασε νὰ τοὺς ζήσουν.

Ἦ κ. Νίχη Βελ. Χωρινού, τὸ γ. Γιωγοῦ, ἀπὸ τὴν Γαλιμα, ἐγέννησε κοριτσάκι.
Ἦ κ. Βενετία Κ. Κοσμά, τὸ γ. Νέστου ἀπὸ τὴν Γαλιμα, ἐγέννησε κοριτσάκι.
Ἦ κ. Βασιλικὴ Ἐλενα, ἀπὸ τὸν Πραστέϊο, ἐγέννησε ἀγοράκι.
Ἐκόμασε νὰ τοὺς ζήσουν.

Ἦ κ. Νίχη Βελ. Χωρινού, τὸ γ. Γιωγοῦ, ἀπὸ τὴν Γαλιμα, ἐγέννησε κοριτσάκι.
Ἦ κ. Βενετία Κ. Κοσμά, τὸ γ. Νέστου ἀπὸ τὴν Γαλιμα, ἐγέννησε κοριτσάκι.
Ἦ κ. Βασιλικὴ Ἐλενα, ἀπὸ τὸν Πραστέϊο, ἐγέννησε ἀγοράκι.
Ἐκόμασε νὰ τοὺς ζήσουν.

Ἦ κ. Νίχη Βελ. Χωρινού, τὸ γ. Γιωγοῦ, ἀπὸ τὴν Γαλιμα, ἐγέννησε κοριτσάκι.
Ἦ κ. Βενετία Κ. Κοσμά, τὸ γ. Νέστου ἀπὸ τὴν Γαλιμα, ἐγέννησε κοριτσάκι.
Ἦ κ. Βασιλικὴ Ἐλενα, ἀπὸ τὸν Πραστέϊο, ἐγέννησε ἀγοράκι.
Ἐκόμασε νὰ τοὺς ζήσουν.

Ἦ κ. Νίχη Βελ. Χωρινού, τὸ γ. Γιωγοῦ, ἀπὸ τὴν Γαλιμα, ἐγέννησε κοριτσάκι.
Ἦ κ. Βενετία Κ. Κοσμά, τὸ γ. Νέστου ἀπὸ τὴν Γαλιμα, ἐγέννησε κοριτσάκι.
Ἦ κ. Βασιλικὴ Ἐλενα, ἀπὸ τὸν Πραστέϊο, ἐγέννησε ἀγοράκι.
Ἐκόμασε νὰ τοὺς ζήσουν.

Ἦ κ. Νίχη Βελ. Χωρινού, τὸ γ. Γιωγοῦ, ἀπὸ τὴν Γαλιμα, ἐγέννησε κοριτσάκι.
Ἦ κ. Βενετία Κ. Κοσμά, τὸ γ. Νέστου ἀπὸ τὴν Γαλιμα, ἐγέννησε κοριτσάκι.
Ἦ κ. Βασιλικὴ Ἐλενα, ἀπὸ τὸν Πραστέϊο, ἐγέννησε ἀγοράκι.
Ἐκόμασε νὰ τοὺς ζήσουν.

ΜΕ ΛΙΓΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ

Καθιέρωσα τὰ σημειώματα αὐτὰ, με τὸ σκοπὸ νὰ γράψω κατὰ τὴν ζωὴ καὶ τὴν δράση τοῦ Προκοννησιακοῦ Συνδέου ὁ Πειραιῶς κατὰ πρῶτο λόγο, καὶ ἔπειτα γιὰ κάθε τι ἄλλο. Κι' αὐτὴ τὴν φορὰ ὅμως δὲν ἔχω τίποτε το σχετικὸ νὰ σημειώσω γιὰ τὸ Σύνδεσμο μᾶς. Πλήρως ἀφάνεια. Καμμιά κίνησι καὶ ζωὴ. Κι' ὁ λόγος νομίζω πῶς εἶναι ἕνας: Τὰ στελέχη τοῦ Προκοννησιακοῦ Συνδέου εἶναι φοβερὰ ἀπρηχολημένα γιὰ τὴν εὐδωσι τῆς προσπάθειας τοῦ Ὀικοδομικοῦ μας Συνεταιρισμοῦ. Καὶ δὲν εἶναι μικρὸ ἔργο ὁ Συνεταιρισμός. Πιστεύω πάντως πῶς στὸ ἐρχόμενο φύλλο θὰ εἶμαι σὲ θέσι νὰ σημειώσω κατὰ τὸ ξεχωριστὸ καὶ γιὰ τὸ Σύνδεσμο μᾶς.

Τὴν Κυριακὴ 18 Μαρτίου, τὸ πρῶτ, ἐστὶν αἰθῦσα τοῦ Ἡπειρωτικοῦ Συνδέου ἐστὶν Πειραιῶ, ἔγινε με παραδειγματικὴ τάξι, πολιτισμὸ καὶ εὐπρέπεια ἡ ἀνάδειξι τοῦ τακτικοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου καὶ τῶν ἄλλων ὀργανῶν τοῦ Συνεταιρισμοῦ μᾶς ἡ «Νέα Προκοννησιακὴ». Δεκαπέντε μέρες μετὰ τὴς ἀρχαιρεσί-ες, σύμφωνα με τὸ νόμο, ἀνέλαβε τὸ νέο Δ. Σ. τὰ καθήκοντά του καὶ συνεχίζει δραστήρια τὸ ἔργο του, πῶς ἐπαξίως πρωτάρχη ἡ Προσωρινὴ Ἐπιτροπὴ.

Στὸ πρῶτο Δ. Σ. τῆς «Νέας Προκοννησιακῆς» εὐχόμεν μ' ὄλη μου τὴν ψυχὴ νὰ φέρῃ σὲ αἶσι πέρασ τὸ δύσκολο καὶ ἱστορικο ἔργο πῶς ἀναλαμβάνει. Ἡ ἐμπιστοσύνη μετὰ τὴν ὅποια τοὺς ἐτίμησαν οἱ συνεταιροὶ—ἐξελέγησαν καμψήφει—εἶναι μιά ἐνδειξι ὅτι εἶναι πραγματικὰ ἀξιῶ μετὰ ὁλοκληρώσων μιά προσπάθεια πῶς θὰ σταθῇ σταθερὸς ἐστὶν νεοπροκοννησιακὴ ἱστορία. Με ἄλλες λοιπὸν οἱ εὐθύνες τοῦ πρῶτου Δ. Σ. τῆς «Νέας Προκοννησιακῆς».

Ἦ κ. Θεοφάνης Θεοφανίδης, ὁ λαμπρὸς καὶ ἀκούρατος Πραστέϊτης λαογράφος, ὁ ἐνθερμὸς πατριώτης, καλὸς φίλος καὶ συνεργάτης τῶν «Μαρμαρινῶν Νέων», πρόκειται πολὺ σύντομα νὰ ἐπισκεφθῇ καὶ τὰ ὑπόλοιπα νησιά καὶ χωριά τῆς Προκοννησιακῆς συστάδος. Ἐστὶν θάχουμε τὴν χαρὰ νὰ διαβάσουμε καὶ ἄλλες ζωντανές—ἔσο εἶναι δυνατὸν βέβαια!—περιγραφές, ἀπὸ τὴν ἀέχαστη πατρίδα. Ἀνέλαβε μιά ἠθικὴ ὑποχρέωσι ἀπέναντι τῶν συμπατριωτῶν του πῶς βρίσκονται μακριὰ, καὶ οἱ ὅποιοι τοῦ ἐκφράζουν τὴς εὐχαριστίες τους.

Μετὰ τὴν εὐκαιρία τούτη, πρέπει νὰ σημειώσω μιά χαρακτηριστικὴ ἐνέργεια τοῦ κ. Θ. Θεοφανίδη, πῶς φανερώνη τὸ μέγεθος τῆς ἀγάπης του πρὸς τὴν ἀέχαστη πατρίδα. Τὸ 1938, ἐπειδὴ δὲν μποροῦσε νὰ βαφτίσῃ τὸ ἀγορῆ του ἐστὶν Πραστέϊο, μετέφερε ἐστὶν Πόλι νερὸ ἀπὸ τὴν βρύση τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Πραστέϊο καὶ μ' αὐτὸ βαφτίσῃ τὸ παιδί του, πῶς τὸ ὠνόμασε Σπύρο—τ' ὄνομα τοῦ πατέρα του. Μ' ἄλλα λόγια, ὁ γιὸς τοῦ κ. Θεοφανίδη, εἶναι ὁ τελευταῖος Προκοννησιακὸς πῶς βαφτίστηκε μετὰ Μαρμαρινὸ νερὸ.

Ἦ καλὸς φίλος καὶ πατριώτης κ. Α. Φωτιάδης ἀπὸ τὸ Μαρμαρῶ, κάποτε εἶχε ὑποσχεθῇ σὲ μιά ἐπιτροπὴ—ἔτι δωρίσῃ μιά πολυθρόνα ἐστὶν Προκοννησιακὸ Σύνδεσμο, ἔσο τοῦ ἐκάστοτε προέδρου. Ἀπὸ τότε ὅμως πῶς τὸ διαβάσαμε ἐστὶν «Μαρμαρινὰ Νέα» πέρασε ἀρκέτος χρόνος καὶ πολυθρόνα δὲν εἶδαμε ἐστὶν γραφεῖα τοῦ μοναδικοῦ σωματείου μᾶς. Λοιπὸν, ἀμ' ἔπος, ἀμ' ἔργον. Ὁ Σύνδεσμος τὴν περιμένει.

Τὸ Σκορπίδ'

ST. MORITZ ON-THE-PARK

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙ ΑΝΑΠΑΥΤΙΚΟΝ

Με πρόγραμμα συνεχοῦς ἀνακαινίσεως καὶ ἀλλαγῆς ἐπιπέδου, ἡ Διεύθυνσις τοῦ ST. MORITZ προσεπάθησε πάντοτε ὅπως παρέχῃ εἰς τοὺς ταξιδιωτὰς τὰς καλλιτέρας ἐκόλλας καὶ ἀναπαύσεις.

Τὸ κατὰ πῶσον ἐπιτύχον φαίνεται ἀπὸ τὰς χιλιάδας τῶν διακεκριμένων Ἑλλήνων καὶ ἄλλων Εὐρωπαίων πῶς κάμνον τὸ ST. MORITZ ἐστὶν τῶν ἰσοκῆς ἐπισκέπτονται τὴν Νέαν Ὑόρκην. Τὰ Ἐστιάτοριά μᾶς RUMPLEMAYER καὶ CAFE DE LA PAIX φημίζονται διὰ τὴν ὑπέροχον Ἀνατολίτικην καὶ Εὐρωπαϊκὴν κουζίνα τῶν.

Τιμὰι: Μοναχικὰ δωμάτια ἀπὸ δολ. 6.000
Διπλὰ ἀπὸ δολ. 8.00 SUITES ἀπὸ δολ. 14.00

New York's only truly continental hotel
30 CENTRAL PARK SOUTH

ΣΩΚΡΑΤΗΣ Γ. ΤΑΙΗΛΟΡ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ — ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

Ν. Γ. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Φο. Ρουζβελτ 41 Μέγ. Ἦλ. Σταθμοῦ
Τηλ. 20.088—26.818 Τηλέφ. 41.438

ΑΣΦΑΛΕΙΑ

ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ—ΣΚΑΦΩΝ—ΠΟΛΕΜΟΥ
ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΠΛΗΡΩΜΑΤΩΝ ΠΛΟΙΩΝ

"Η ΠΡΟΠΟΝΤΙΣ"

ΑΣΦΑΛΕΙΑ: ΠΥΡΟΣ — ΘΑΛΑΣΣΙΝΗΣ ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

Ἐδρα: Ἀθῆναι, Φο. Ρουζβελτ 41 • Τηλ. 20-088

Πρακτορεῖα εἰς ὅλας τὰς πόλεις τῆς Ἑλλάδος

ΧΡΥΣ. Β. ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΗΣ

ΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝ - ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ

Διπλωματοῦχος Ἐθνικοῦ Μετσοβ. Πολυτεχνείου

Ὁδὸς Νίκης 9 - Καλαμάκι (Π. Φαλήρου). Τηλ. 33.012

ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ

ΜΕΛΕΤΗ

ΕΠΙΒΛΕΨΙΣ — ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Μεγαλοπρεπέστατο τελέσθηκε στίς 4/2/51 ἐστὶν Σπῆτατλη Ἀμερικής τὸ ἐτήσιο μνημόσυνο τοῦ ἀέχαστου συμπατριώτου μᾶς ἀπὸ τὰ Παλάτια Ἰωάννου Πουλᾶκη. Τὴν ἐπιμνημόσυνο δέσησι παρηκολούθησαν ὅλοι οἱ συμπατριώτες τῆς ἐκεῖ παροικίας μᾶς.

Ἐστὶν ἰ. νὰ τῆς Ἀναστάσεως Πειραιῶς τελέσθηκε στίς 11/3/51 ἀρχιερατικὸ 40μερο μνημόσυνο γιὰ τὴν ἀνάπαυση τῆς ψυχῆς τοῦ Ἀγγέλου Δαμασκηνῶ, ἀπὸ τὴν Ἀφθόνη. Παρευρέθησαν πολλοὶ συμπατριώτες.

Ἐστὶν ἰ. νὰ τὸ Τιμίον Σταυροῦ Πειραιῶς τελέσθηκε στίς 11/3/51 τὸ 40ήμερο μνημόσυνο τοῦ Κωνστ. Κ. Σταματίου, ἀπὸ τὸ Πραστέϊο, με συμμετοχὴ πολλῶν συμπατριωτῶν.

Ἐστὶν ἰ. νὰ τῆς Ἀναστάσεως Πειραιῶς τελέσθηκε στίς 18/3/51 τὸ 40ήμερο μνημόσυνο τῆς Μαρίας Μπάλλα, ἀπὸ τὸν Μαρμαρῶ. Παρευρέθησαν πολλοὶ συμπατριώτες.

Ἐστὶν ἰ. νὰ τῆς κ. Κατίνης Ζωγράφου καὶ κατ' ἐντολὴν τῆς κ. Ὀλ-
γας Πολυχρόνη, κατοικῶν Πόρτλαντ Ὀριγκον, ἐμεγαλοπρεπέστατο τελέσθηκε στίς 18/3/51 ἐστὶν Νέα Παλάτια, ἐτήσιο μνημόσυνο γιὰ τὴν ἀνάπαυση τῆς ψυχῆς τοῦ πρὸς τριετίας ἀποθανόντος ἐστὶν Πόρτλαντ συμπατριώτου μᾶς ἀπὸ τὰ Παλάτια Γεωργίου Πολυχρόνη. Τὴν ἐπιμνημόσυνο δέσησι παρηκολούθησε πλῆθος κόσμου.

ΑΠΕΘΑΝΕ ΣΕ ΗΛΙΚΙΑ 105 ΕΤΩΝ

Ἀπέθανε ἐστὶν Θεσσαλονικὴ σὲ ἡλικία 105 ἐτῶν ὁ Θανάσιμος Κηλαμαρινός, σύζυγος τῆς κ. Ὀλγας τὸ γένος Καροπούλου ἀπὸ τὸν Μαρμαρῶ. ΣΤ. Π.

Ἐκάστην Δευτέραν ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ Η ΠΡΩΙΑ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

Με ὅλας τὰς εἰδήσεις Κυριακῆς καὶ Δευτέρας

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΗΝ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΕΦΗΜΕΡΙΟΠΩΛΑΙΣ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΑΣ

ΤΑ ΧΩΡΙΑ ΤΗΣ ΚΥΖΙΚΟΥ: ΡΟΔΑ

(Απόσπασμα από τό ανέκδο. βιβλίον τ. ν. κ. Ι. Μ. ΚΡΗ)

Τό χωρίον Ρόδα απέχει τής Γωνιάς δύο περιπίτου ώρας. Τά Ρόδα κατά τάς αρχάς τού παρελθόντος αιώνος είχαν 80 οικίας, κατά δέ τήν πρό τού έκπατριισμού έποχήν 120, μέ σύνολον κατοίκων 616, έξ ών οι 113 Τούρκοι. Τό χωρίον είχε ώραιότατην έκκλησίαν νεόκτιστον, σχολείον μέ ένα διδάσκαλον και 50 μαθητάς. Επίσης και οι Τούρκοι είχαν μίαν σχολήν.

Οι κάτοικοι επίσης ήσαν φίλτρον ώς οι τής Γωνιάς, επιδιόμενοι όμως περισσότερον εις τήν άλιείαν. Τό χωρίον τούτο, ώς έκ τών ένταύθα σωζομένων έρειπίων, φαίνεται αρχαιότατον, άλλοτε δέ φαίνεται ήτο μεγαλύτερον. Διακρίνεται δέ τό χωρίον τούτο διά τήν έξοχον αύτου τοποθεσίαν, κείμενον επί τερπνού άκρωτηρίου εις τό δυτικώτατον μέρος τής Κυζικινής χερσονήσου. Έχει δέ και ώραιότατον πηγαίον ύδωρ, όνομαστόν διά τήν γλυκύτητα αύτου. Μεταξύ τού χωρίου τούτου και τής Γωνιάς, οι άποτόμως μέχρι τής θαλάσσης διήκουσαι κλιτύες τού Δινδύμου αποτελούνται από γρανιτικά πετρώματα ήγούσαι επί τής επιφανείας πολλαπλούς και παμμεγέθεις γρανιτικούς άγκυλίθους, τών οποίων τήν έκμετάλλευσην είχαν διάφοροι έταιρίαι, ών σπουδαιότερα ήτο ή Γαλλική τών άδελφών **ΚΟΥΤΑΛΗ**, πρός παρασκευήν κυβωλίθων πρός όδωροποιήσιν, Τούτους έξήγαγον εις Κων)πολιν και Ρουμανίαν ίδια. Αφ' ής ήρχισαν ή έκμετάλλευσις αύτόθι τού γρανίτου, τό χωρίον Ρόδα, όπερ άλλοτε ήτο πτωχόν, ήρξατο εύημερουν και κατώρθωσαν οι κάτοικοι να κτίσωσι τήν πρό πολλού έρειπωθείσαν έκκλησίαν αύτών, έκτισαν δέ ταύτην έκ γρανίτου.

Πρός Ανατολάς τού χωρίου επί κλιτύων τού Δινδύμου ύπήρχε μονήδριον τού Αγίου Νικολάου. Πρός Βορράν δέ αύτόδ και έγγύς τής θαλάσσης ή τερπνοτάτη τοποθεσία Αγία Τριάς, ένθα ύπήρχον και τρεις παμμέγιστοι δώδεκ. Ολίγον πρός Βορράν τής τοποθεσίας ταύτης ύπάρχει άσφαλίστατος λι-

μήν, «Παλός» όνομα έκδόμενος, ένθα καταφεύγουσι τά πλοία έν ώρα τρικυμίας. Τού λιμένος τούτου ύπέρεται φάρος μετά διπλού έρυθρού φανού, κείμενος επί τού πρός Βορράν τού λιμένος άκρωτηρίου.

Οι κάτοικοι τού χωρίου Ρόδα διέφερον καταφανώς τών κατοίκων τής Αρτάκης, αλλά και τών κατοίκων τής Γωνιάς. Κατ' έπιτόπιον παράδοξιν, έπιχωρίζουσιν έν Κουτάλει, οι Τούρκοι κάτοικοι τού χωρίου Ρόδα ήσαν πρότερον κάτοικοι τής νήσου Κουτάλεως μέχρι τού τέλους τής 12' ή αρχών τής 13' έκατονταετηρίδος. Κατά τούτος χρόνους έκείνους 1693—1710 έφησούχαζεν έν Κουτάλει ό πρότερον και κατόπιν τών χρονολογιών τούτων διατελέσας ήγεμών τής Μολδοβλαχίας Δημήτριος Καντεμής. Ημέραν τινά έτυχε να καταπλεύση εις Κουτάλιν μοίρα τού Τουρκικού στόλου ναυαρχού τού Καπετάν Πασσά, όστις τότε έτυχε να άσθενήση βαρέως, δι' ό και άποβίβασθεις έννοση λεύθη επί μακρόν έν τή οικία τού Καντεμής. Έκει έπληροφορήθη ότι έπι τής νήσου κατοίκουν και τινες Τούρκοι, διαβιόντες έν άρμονία μετά τών Έλλήνων καθ' όλην τήν έποχήν, πλύν τών ήμερών τών έορτών τούτων χριστιανικών όσων και τών μωσαϊσθικών, ότε έκ τού θρησκευτικού φανατισμού έκατέρωθεν έδημιουργούντο έπεισόδια. Ο Καπετάν Πασσάς, έξ εύγνωμοσύνης πρός τόν φιλοξενήσαντα αύτόν, όστις έκαμε τήν σχετικήν εισήγησιν, και έξ εύγνωμοσύνης πρός τόν τόπον όπου έπανεύρετ ήν ύγειαν του, άπεφάσισε να άπαλλάξη τήν Κουτάλιν τών δυσάρεστών τούτων, δι' ό έπανελεθών εις Κων)πολιν ένήργησε καταλλήλως και μετ' ού πολύ κατέφθασε εις Κουτάλιν διαταγή διατάσσουσα τούς έκεί Τούρκους να μετοικήσωσιν άπαντες εις τό επί τής Κυζικινής χερσονήσου χωρίον Ρόδα, όπερ και έγινε (Ε. Βαλοαμή και Ν. Λαμπαδάριδου «Προκοννησιακά Ιστορικά» σ. 143-144).

Είς τό επόμενον φύλλον: Τό χωρίον Χαράκι.

Ο γεροψαράς

Μοσχοβολούν οι κοπελλίες στα γιορτινά και στο χορό πιαστήκαν κάτ' άπ' τα πλατάνια. Αφροκοπούν τα χρυσά κέντητα φουστάνια στα παλληκάρια γύρω τα Μαρμαρινά.

Τραγούδι' αγάπης νέα πήραν και παλιά Σε' Αη-Στρατιού την άπλωσιά και τα πεζούλια. Και γοργουσαχτήκαν τα θαλασοπούλια Να καμαρώσουν κάτω στην άκρογιαλιά.

Διπλοφροντύσαν, τα κλαρίνα, τή χαρά Και τους κρυφοκαημούς τής νεότης τρικυμίσαν Κι' άπ' τή σαντάλα, καθώς κινταζαν, δακρύσαν Τα μάτια κάποιου λεβεντόγερου ψαρά.

Α. ΜΑΡΜΑΡΙΝΟΣ

ΠΡΟΚΟΝΝΗΣΙΑΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1: Σάν σήμερα τό 1814 ή μονή Λεϊμόνος Λέσβου, παρέδόθη στην Κοινότητα τής Αλώνης τό μετόχι τής στην Αθήνη, για να χρησιμοποιη ως σχολείο τού χωριού.

ΑΠΡΙΛΙΟΥ 13: Σάν σήμερα τό 1870 ίδρύθη στην Κουτάλη ή «Φιλικαυθεντική Αδελφότης Εδωγγελισμός», που ήρθε και έθασε 52 όλόκληρα χρόνια (1870—1922), στο διάστημα τών οποίων προσέφερε έξαιρετικές υπηρεσίες στην Κοινότητα τής παλιάς Κουτάλης. Η Αδελφότης Εδωγγελισμός, συντηρούσε με τούς πόρους τής τού κοινωτικά σχολεία τού χωριού τής και βοηθούσε κάθε έργο κοινής ώφελείας. Τό 1883 κατεδάφισε τό παλιό άρμεναγωγείο τής Κουτάλης και έφίαζε με έξοδά τής ένα όραίο σχολείο, άργότερα δέ, κατά τό 1912, έφίαζε καί τό Παρθενωγωγείο που είχε καταστραφεί από πυρκαϊά. Η περιουσία τής «Αδελφότητος» κατά τόν Ισολογισμό τού 1912 ήταν: Μετρητά στο Ταμείο 42.130.40 γρόσια. Κατάθεσις 300 λιρών στεριλών στην Αθηναϊκή Τράπεζα κληρονομία Ν. Παναγιώδη, 15 μετοχές τού παγίου Έλληνικού χρέους τού 1889, 1 μετοχή Σίδης, Ρουμυλίας, κληρον. Ν. Φάγγου, 17 όμολογίες σιδής. Ανατολής 4 ομο τρίτης σειράς, 1 τίτλος ρουβλίων άρχυφών 2129 τού Αύτοκρατορικού Οργανοτροφίου Μόσχας κληρονομία Ιωάν. Ζαζάραφ, 1 χρυσωτικόν Αδελφών Χριστοδουλίδη από λίγες χρυσές 129 και 4 λαχειοφόρες μετοχές τών 100 δραχμών τού δανείου τών 20.500.000.

ΑΠΡΙΛΙΟΥ 14: Σάν σήμερα τό 1892, ή ιερά Σύνοδος τού Οικ. Πατριαρχείου έξελεξε Έπίσκοπον Αβύδου τόν Νικόδημο Παπαδόπουλο από τήν Κουτάλη, πρωτοσύγκελλο τής Ι. μητροπόλεως Κυζίκου. Ο Νικόδημος προεβασθήκε τό 1912 σε Μητροπολίτη Προκοννησίου και έμεινε στην Έδρα τής μέχρι τήν ήμερα τού θανάτου του.

ΑΠΡΙΛΙΟΥ 18: Σάν σήμερα τό 1836, άνημερα τού Πάσχα και ώρα 9 τής νυκτός, σεισμός μεγάλος έπληξε τό χωρίο τού Μαμαρά κι' έπροξένησε άριστές ζημιές. Τήν ίδια μέρα και λίγο άργότερα έγινε κι' άλλος σεισμός μεγαλύτερος.

ΑΠΡΙΛΙΟΥ 19: Σάν σήμερα τό 1861, ό Μητροπολίτης Προκοννησίου Σωφρόνιος από τό Σκουλά, μετέβη από τόν θρόνο τής Μητροπόλεως Προκοννησίου στον θρόνο τής Μητροπόλεως Νυσαβής.

ΑΠΡΙΛΙΟΥ 20: Σάν σήμερα τό 1893, ό καταγόμενος από τό Σκουλά τής Αλώνης Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης Σωφρόνιος Χρηστάκης (ό νεώτερος) παρατίθηκε από τόν θρόνο του για λόγους ύγείας και άποσύρθηκε στο Άγιον Όρος.

ΑΠΡΙΛΙΟΥ 22: Σάν σήμερα τό 1900, έφθασε στην Αλώνη, Έδρα τότε τής Μητροπόλεως Προκοννησίου, ό Μητροπολίτης Παρθένος (Σαμαραθουπόλεως), που ψηφίσθηκε από τήν Ι. σύνοδο τού Οικ. Πατριαρχείου για ν' άνακαταστήση στην Έδρα τής Προκοννησίου τόν καθηγορηθέντα από τούς Προκοννησίους και παύθέντα Μητροπολίτη Βενέδικτο.

Τόν ΑΠΡΙΛΙΟ τού 1821 ή Αοχιεπισκοπή Προκοννησίου προεβασθήκε σε Μητροπολίτη και στον Μητροπολιτικό θρόνο τής ανέβηκε πρώτος Μητροπολίτης Προκοννησίου ό Κοσμάς.

Τόν ΑΠΡΙΛΙΟ τού 1837, ό Ανθίμος Κουταλιανός, μητροπολίτης Προούσης, ψηφίσθηκε Μητροπολίτης Έρέσου, όπου παρέμεινε μέχρι τής έκλογής του ως Οικουμενικό Πατριάρχη, που έγινε τόν Δέβριο τού 1845.

Όπως άναφέρω στο βιβλίον του (σελ. 491) ό περιηγητής **DAPPER**, οι κάτοικοι τής Προκοννησίου και τών άλλων νησιών μας φοβηθέντες τρέπονται εις φυγήν και μ' αφήνουν μόνον με τόν συμπατριώτην μου και συγγενή μου Ιωάννην Καράγγελον, που τόν είχα μαζί μου. Ένας αξιωματικός με πλησιάζει τότε και με κληπά με τό ξίφος του στη μέση με τόση όρμη ώστε να νομίζω ότι μ' έκοψε, μ' έρωτά δέ ποιός εθνικότητος άνθρωποι είμαστε. Τού άποκρίθηκα ότι είμαστε Έλληνες, άλλ' επειδή οι Ιστορικός και γεωγραφικός γνώσεις του δεν ήσαν τέτοιες ώστε να γνωρίη τί είναι Έλληνες, μάς ώδήγησε στο σπίτι του, που ήταν εκεί κοντά, για να συμβουλευθή τήν σύζυγόν του. Στο όρομο άκουα τούς στρατιώτας που συναντούσαμε να λένε: «Τους κακόμοιρους πάει να τούς χαλάση, Κρίμα στους ανθρώπους, ως είναι και Ιταλοί». Έλεγον δέ αυτά, γιατί μάς έπαιρναν όπως και ό αξιωματικός, για Ιταλούς, έμεισοσαν δέ πολύ τούς Ιταλούς σ' εκείνα τα μέρη τήν έποχή εκείνη.

Στό μεταξύ φθάσαμε στο σπίτι τού αξιωματικού, ή δέ σύζυγός του, πολύ περισσότερον γραμματισμένη άπ' αυτόν, δεν περιμενε περισσότερον να έπιδείξη σ' αυτόν και σε μάς τήν εύρυμάθειαν τής μέτροπο μάλιστα πολύ κολακευτικό για μάς.

«Πώς;» είπε άδεν γνωρίζεις ότι οι Έλληνες εί-

Η ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

Ο ΧΟΡΟΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΞΕΝΗΤΕΜΕΝΟΥΣ

(Λαμπριάτικο έθιμο)

Λαμπρή στο Μαρμαρά. Ας αφήσουμε τις κατασκευτικές Ιεροτελεστίες, τό κάψιμο τού Ό. Βρητού και τις Πασχαλι-άτικες προετοιμασίες στα σπίτια, για τό όποια άρκετες φορές έγραψαν τα «Μαρμαρινα Νέα» αυτές τις άγιες μέρες. Ας συντροφίση για λίγο ό λογισμός μας τις κατακαημένες Μαρμαρινούλε; πούχαν αγάπη στην καρδιά κι' ό καλός τους β. ίσκονταν μακριά. Κι' εκείνες που καρτερούσαν τα παλληκάρια να γυρίσουν στα χώματα τής Πατρίδας για να τσουγκρίσουν μαζί τους τό κοκκίνα αυγά τής άγάπης. Να γιορτάσουν τήν άνάστασι στην καρδιά τους, μαζί με τήν Αγάσται τού Χριστού, μέσα στην άνάστασι Απρίλη.

Τή Δευτέρα τής Λαμπρή, ύστερα από τό μεσημέρι, όλες σχεδόν οι κοπέλλες τού Μαρμαρά, που ήσαν άρραβωνισμένες ή παντρεμένες και ό καλός τους βρισκότανε στα ξένα—πρό παντός στην Αμερική—όπως κι' εκείνες που άγαπούσαν στα κρυφά ξενητέμενους και τις κατάκαιγε ή φλόγα στην καρδιά, μαζευόντουσαν συντροφίες—συντροφίες στο Σαρρά κι' άρχίζαν τό τραγούδι και στήναν τό χορό. Αύτη τήν ιδιόμορφη συνάθροιση τήν πραγματοποιούσαν οι κοπέλλες χωρίς τήν άγρυπνη συνοδεία τών γονιών τους—έξαιρει στον κανόνα. Ίσως ή πατριική ασυτηρότητα να λύγιζε μπροστά στον πόνο τών τρυφερών ύπάρξεων που θέλανε να σμιξουν και να τραγουδήσουν τόν καημό τους: Θερμή και συγκινητική βγαίνει άπ' τό στήθος τού κοριτσιού ή έκκλησι σε κείνον που λειπει. Δέν θέλει τα πολλά πλούτη που μπορεί ν' άποκτήση ό καλός της στην Αμερική. Τόν θέλει να γυρίση γρήγορα στην Πατρίδα. κοντά τής, αφήνη τόν άέρα τής λεβεντιάς του στα γνώριμα κατάγιαλα. Να τόν βλέπει και να τόν καμαρώνει: **Παράτα τήν Αμερική, παράτα τήν Τακόμα κι' έλα και σ' αποθύμησε τού Μαμαρά τό χώμα.**

Ο... σκληρός όμως δέ γύρισε και έφέτος.

Δουλεύει στα μαγαζιά και στα ξενοδοχεία για να συνάξη τήν ύλική... εύτυχία τής. Αργα να γιώρτασε τήν Άνάστασι μέσα στην έκκλησία όπως εκείνη; Αμφιβάλλει: **«Χριστό; Άνέστη» είπαμε μέσα στην έκκλησία κι' έσεις πουλιά μ' τον** [είπατε μέσ' τα ξενοδοχεία.

Τί να τού στείλη όμως για να τήν θυμηθ; Σίγουρα ένα λουλουδι. Ποιό και πώς να τό διαλέξη; Ίσως ένα γαρύφαλο ξεχωριστό:

Που νάβρω γώ γαρύφαλο που νάχ' όραίο χρώμα, νάστείλω στο πουλάκι μου που λείπει στην Τακόμα.

Κοντά στον πόνο για τόν αγαπημένο θυμάται πώς έχει και άδελφό στην ξενιτιά. Μοιράζεται ή αγάπη. Ποιον να ζητήση; Και τούς δύο; Πάει πολύ. Έστο τόν ένα. Μά, ποιόν; Δίλημμα! **Έχω άδερφό στην ξενιτιά, έχω πουλι στα ξένα. Χριστέ μου κι' ως έπατέ** [στέλνεις από τούς δυό τόν ένα.

Τίποτε όμως δέν γίνεται. Πώς νάρθη πίσω ό καλός; Με ποιό μέσο γρήγορο; -Που ν' άπει. Θυνη; Ναι, στα πουλιά θά τήν άκούσουν άραγε; **Αμερικάνικα πουλιά, κάμετε τα καλά σας, φέρετε το πουλάκι μου άπάνω στα πτερά σας.**

Σ' αύτόν τό χορό συγκεντρώνονταν σιγά—σιγά όλες οι κοπέλλες τού χωριού. Και τότε τα παλληκάρια έπιαναν τριγύρω στο Σαρρά τις πλαγιές, για άγναντέψουν, να καμαρώσουν και να... γνωρίσουν τις ζωντανές όμορφίες. Ηταν μοναδική ευκαιρία. Ποτέ όμως δέ ζύγωναν περισσότερο από δέκα, δεκαπέντε μέτρα στις συντροφίες τών κοριτσιών. Ήταν άγραφος νόμος που κρατιότανε με παραδειγματική πειθαρχία. Σ' άλλους χορούς, που συνώδευαν τις κοπέλλες οι γονείς των, μπορούσαν να ζυγώσουν τα παλληκάρια, να σύνομα τού χορό και ν' άσημάσουν τούς παιγνι-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στην 4 σελ

Η αυτοβιογραφία τού Παναγιώ Κουταλιανού

Η ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΑΥΘΕΝΤΙΚΗ ΕΞΙΣΤΟΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΚΑΤΟΡΘΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΘΥΡΥΛΙΚΟΥ ΑΘΛΗΤΟΥ ΜΑΣ ΚΑΤ' ΑΦΗΓΗΣΙΝ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ

Αποκλειστικότης «ΜΑΡΜΑΡΙΝΩΝ ΝΕΩΝ». Απαγορεύεται ή άναδημύσιευσ.

31 Από τό Ρίο ντέ λά Πλάτα άναχωρήσαμε με τόν θιασό μου πρό τόν άποτελοσαν σχοινοβάτης άνδρες και γυναικες, για να ποικίλλουν τήν παράστασι και να μου δίδουν τόν καιρό να αναπαύομαι στο μεταξύ τών γυμνασμάτων μου, και τό ύπρητικό πρόσωπικό. Έπήγαμε σε διάφορα μέρη τής Παραγουαίης και τέλος φθάσαμε στον Ρίο Γκραντέ που είναι ένας από τούς μεγαλύτερους ποταμούς τού κόσμου. Ήταν τότε τό έτος 1873. Διά ξηράς φθάσαμε σ' ένα μέρος όνομαζόμενο Πορόνκος, όπου οι άνθρωποι δέν έγνωρίζαν από άθλητισμό και σχοινοβάσεις, καθότι ήσαν άνθρωποι πολύ εύλαβείς, άνθρωποι τής έκκλησίας. Διάταξα λοιπόν τόν θιασό μου να φοιτά τακτικά στην έκκλησία όπως έκανα κι' έγώ ό ίδιος, μέχρις ότου οι κάτοικοι έλαβαν τήν περιέργειαν και μ' έρώτησαν για τό επάγγελμά μου και έζήτησα σ' αυτούς δι' είμαι παλαιστής. Έκ παραλήλου παρεκάλεσα τούς Ιηρείς και μίλησαν στην έκκλησία, με αποτέλεσμα τακτικά ή σκηνή μου να γεμίζει από κόσμο επί τρεις μήνες, στο διάστημα τών οποίων έβιβα παραστάσεις. Έκέρδιδα εκεί άρκετά χρήματα και κατόπιν πήγαμε στο Τορόνο, πόλιν είκοσι χιλιάδων κατοίκων, που άπειχε περί τα πέντε μιλια. Στόν όρομο συναντή-

σαμε στρατεύμα, γιατί γινόταν πόλεμος, οι δέ άνθρωποι μου φοβηθέντες τρέπονται εις φυγήν και μ' αφήνουν μόνον με τόν συμπατριώτην μου και συγγενή μου Ιωάννην Καράγγελον, που τόν είχα μαζί μου. Ένας αξιωματικός με πλησιάζει τότε και με κληπά με τό ξίφος του στη μέση με τόση όρμη ώστε να νομίζω ότι μ' έκοψε, μ' έρωτά δέ ποιός εθνικότητος άνθρωποι είμαστε. Τού άποκρίθηκα ότι είμαστε Έλληνες, άλλ' επειδή οι Ιστορικός και γεωγραφικός γνώσεις του δεν ήσαν τέτοιες ώστε να γνωρίη τί είναι Έλληνες, μάς ώδήγησε στο σπίτι του, που ήταν εκεί κοντά, για να συμβουλευθή τήν σύζυγόν του. Στο όρομο άκουα τούς στρατιώτας που συναντούσαμε να λένε: «Τους κακόμοιρους πάει να τούς χαλάση, Κρίμα στους ανθρώπους, ως είναι και Ιταλοί». Έλεγον δέ αυτά, γιατί μάς έπαιρναν όπως και ό αξιωματικός, για Ιταλούς, έμεισοσαν δέ πολύ τούς Ιταλούς σ' εκείνα τα μέρη τήν έποχή εκείνη.

Στό μεταξύ φθάσαμε στο σπίτι τού αξιωματικού, ή δέ σύζυγός του, πολύ περισσότερον γραμματισμένη άπ' αυτόν, δεν περιμενε περισσότερον να έπιδείξη σ' αυτόν και σε μάς τήν εύρυμάθειαν τής μέτροπο μάλιστα πολύ κολακευτικό για μάς. «Πώς;» είπε άδεν γνωρίζεις ότι οι Έλληνες εί-

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΥΡΑΝΟΥΠΟΛΙΝ (ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ) ΟΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΕΓΚΑΤΕΣΤΗΜΕΝΟΙ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΕΣ ΜΑΣ

Η ΠΡΩΤΗ Γ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ ΜΑΣ

ΟΥΡΑΝΟΥΠΟΛΙΣ, 21 Μαρτίου.— Σας γράφω τις έντυπώσεις μου από την Ουρανούπολιν της Χαλκιδικής, όπου από εικοσαήμερου βρίσκομαι καλεσμένη για να στεφάνω τον βαπτιστικό μου Φώτη Μαμάκη, έγγονό σίκου. Μπούρη, από τό Πασσαλιμάνι του Μαρμαρᾶ, με τήν δνίδα Μαρία Τσολάκη, από τό "Ακροσι τής Μ. Άσίας. Ο γάμος έγινε στις 4 Μαρτίου στόν Ι-ναό. Άγιών Κωνσταντίνου και Έλένης Ουρανούπολεως, εύλογοῦντος του Ιερομονάχου Βασιλείου Μιζοκόπη, από τό Πασσαλιμάνι. Μετά τήν τελετή του μυστηρίου οι νεόνυμφοι καί οι καλεσμένοι (έπάνω από 150 άτομα — ώραιές κοπέλες καί παλληκάρια από τή Γαλλιμή, Σκουπιά, Χουχλιά, Άλώνη καί Βώρυ) έπήγαν στήν πλατεία του χωριού, όπου ή οικία Μπούρη καί υπό τούς ήχους όργάνων έχόρευσαν όλους τούς πατριωτικούς μας χορούς καί έγλέντησαν μέχρι τό πρωί. Τά ημερώματα όλοι μαζί με τραγούδια καί δργανα κατέβηκαν στήν ακροθαλασσιά καί κατευώδωσαν τούς καλεσμένους από τήν Άμμουλιανή, πού έπιβιάσθηκαν όλοι στό ώραίο πετρελαϊκίνητο σκάφος του Γιώργου Ροδοκαλλάκη καί με τραγούδια έφθασαν στήν Άμμουλιανή. Άριστες είναι οι έντυπώσεις μου από τήν έγκατάστασι όλων τών συμπατριωτών μας. Η Ουρανούπολις (Πύργος) στολίζεται από άπέραντους πευκάνες, έλαιώνες, άμπελώνες καί όπωροφόρα δένδρα, δαντελωτά άκρογιάλια καί ώραιές άμμουδιές. Στήν

παραλία του δεσπόζει ό λιθόκτιστος άρχαίος Πύργος, από τόν όποίο παλαιότερα είχε τό όνομα. Οι κάτοικοι—περισσότεροι πατριώτες μας — άσχολούνται με τήν γεωργία καί τήν ψαρική. Έχουν παραγάδια, ψαροπούλες καί πετρελαϊκίνητα μοτεράκια, πού έκτελούν γραμμή Τρυπητής, Άμμουλιανής, Πύργου, Δάφνης, Ν. Άφυσσίας. Μετά παραμονήν 15 ημερών στήν Ουρανούπολι, εκδράμασε στήν Άμμουλιανή τήν Καθαρά Δευτέρα. Μας υποδέχθηκαν καί μας φιλοξένησαν στά σπίτια τους άρκετοί πατριώτες καί πρό πάντων στού Ιερέως Βασιλείου Μιζοκόπη καί του σεβαστού άρχιμανδρίτου πάτερ Άρκαδίου Μανωλίδου. Επίσης μας παρέθεσε γεύμα εις τό σπίτι της ή λαμπρή συμπατριώτισσα καί αντίπρόσωπος τών «Μαρμαρινών Νέων» κ. Μαρία Ροδοκαλλάκη. Ο άστακός, προϊόν του νησιού, κατείχε τήν πρώτη θέση στό τραπέζι, ως καί γλυκά μαύρα κρασιά δικής τους παραγωγής. Τής Ορθοδοξίας εκδράμασε σ' ένα από τά 6 νησάκια πού είναι έκεί γύρω, γεμάτο έλαιώνες καί άλλα δένδρα. Από τήν πλούσια θάλασσα του βγάλαμε πιώνες, πεταλίδες, άχινοῦς καί άρκετά όκταπόδια καί άρχισαμε τό φαγοπότι με τραγούδια καί πατριωτικούς χορούς, στούς όποιους διακρίθηκαν αί δνίδες Άφροδίτη Μαμάκη καί Φρόσω Καρακού. Τό άπόγευμα έπιστρέψαμε στήν Ουρανούπολι με τό μοτοράκι του Τιμοθέου Καρακού.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ από τήν 1η σελίδα παρουσιάζει τά πλεονεκτήματα τής έκτάσεως του χώρου, τής υγιεινής έγκαταστάσεως ως έκ τής ύψομετρικής θέσεως, πλουσίης ύδρευσεως καί οικονομίας χρήματος, ώστε να είναι προσιτή διά τά βαλάντια. Έπειδή δε οι ιδιοκτήται του χώρου δέν έδειξαν προθυμία δεσμεύσεως διά προσυμφώνου λόγω τής ρευστότητος τής καταστάσεως, παρέστη άνάγκη να αξιωσωμεν από τούς συνεταιρούς όπως καταβάλωσιν άμέσως καί εντός βραχυτάτης προθεσμίας τήν αξία ενός στρέμματος. Μέχρι σήμερα έχουσι καταβάλει έν όλω ή έν μέρει τήν αξία ενός στρέμματος 172 συμπατριώται καί αναστείλαμε τήν περαιτέρω έγγραφική, παρά τήν σηματοθεύσαν μεγάλαν ζήτησιν οικοπέδων, μετά τήν έκπνοήν τής ταχθείσης προς έγγραφην προθεσμίας, διότι έκ τών ένεργειών μας παρά τών Άγιογυριών Γεωργίας καί Άνοικοδομίας δια τήν χορηγήσιν τής σχετικής άδειας διά τήν εγκατάστασιν του συναισθημού μας εις τόν προκρινθέντα χώρον, διεπιστώθη ότι ίσως παροστήται άνάγκη ίνα έκαστον οικοπέδον άπαιτηθή έκτασιν μεγαλύτερον του ενός στρέμματος, συμπεριλαμβανομένης καί τής έκτάσεως διαμορφώσεως τών καί πλατειών, όποτε ό προοριζόμενος διά τόν συναισθημόν χώρος δέν θα έπαρκέσει διά τήν Ικανοποίησιν μεγα-

λειτέρου αριθμού τών ήδη έγγραφέντων συμπατριωτών. Αυτόνοήτον καθίσταται ότι εις τήν περίπτωση ταύτην θα άπαιτηθώσιν όλοι έγγραφέντες συμπατριώται καταβάλωσι συμπληρωματικώς καί τό άπαιτηθόμενον χρηματικόν ποσόν διά τήν συμπλήρωσιν τής αξίας του όριστικού παραχωρηθσομένου εις έκαστον οικοπέδου, αναλόγως τής έγκριθσομένης έκτάσεως υπό του Υπουργείου Άνοικοδομίας. Κατόπιν τής έγκρίσεως του καταστατικού, έθεωρήσαμεν σκόπιμον, κατ' έφαρμογήν τών διατάξεων αυτου όπως διασφαλίσωμεν τάχιστα τήν Γενικήν Συνέλευσιν προς έκλογήν Διοικητικού καί Έποπτικού Συμβουλίων καί τακτοποιήσιν τών τής διοικήσεως έν γένει του Συνεταιρισμού. Καί ούτω νομίμως συγκροτημένον προχωρήσιν εις τήν ολοκλήρωσιν του αναληφθέντος έργου. Καταθέτοντες όθεν πρό του κυριάρχου σώματος τήν χορηγηθείσαν ήμίν έντολήν, παρακαλούμεν όπως έγκρίνετε τά πεπραγμένα τής Προσωρινής Έπιτροπής ως καί τήν οικονομικήν διαχείρισιν αυτής, τής όποιης αδανάται άνήλθον εις 1.516.000 δραχμάς, ως θέλω αναλυτικώς αναγγείλει ύμίν ό κ. Χαλβατζής, εύχόμενος όπως ή έκλεγχομένη Διοίκησις ανταποκριθώ πλήρως εις τήν προσδοκία τής πατριώτικας μας. Μετά τόν κ. Βασιλείου ό λόγος δίδεται στόν

κ. Τάκη Χαλβατζή, ό όποιος έκθέτει τήν οικονομική διαχείρισιν τής Έπιτροπής κατά τό διάστημα τής θητείας της. Κατόπιν τών λόγων δίδει ό κ. Πρόεδρος στόν κ. Νικ. Λαμπαδαρίδη, ό όποιος δίδει στήν Γενική Συνέλευσιν διάφορες έπενεργείες στίς μέχρι σήμερα ένεργείες τής προσωρινής Έπιτροπής καί έκθέτει τούς λόγους για τούς όποιους προεκρίθη ή παρά τό Μπογιατί τοποθεσία για τήν εγκατάστασιν τής Νέας Προκοπήσου. Ο κ. Πρόεδρος έπαινεϊ τήν Έπιτροπή για τά όσα έκαμε καί ζητεί από τήν Γενική Συνέλευσιν ν' άποφασισθώσιν γινόμενα. Η Γεν. Συνέλευσις έγκρίνει παμφηφεί τις ένεργείες τής Προσωρινής Έπιτροπής καί τήν άπαλλάσσει από κάθε ευθύνη. Ο λόγος δίδεται κατόπιν στόν συμπατριώτη αρχιτέκτονα μηχανικό κ. Χρυσόστομ. Λαμπαδαρίδη, ό όποιος δίδει στήν Γεν. Συνέλευσιν διάφορες τεχνικές πληροφορίες, για τήν τοποθεσία, ρυμοτομία του χώρου καί τόν διαχωρισμό τών οικοπέδων, καί τέλος άποφασίζεται όπως μέλλον να έκλεγθώσιν Διοικ. Συμβούλιο έχει τήν έντολή τής Γεν. Συνελεύσεως να προβή στίς σχετικές ένεργείες καί διατυπώσιν για τήν ύπογραφή τών συμβολαίων τής αγοράς τής παρα τό Μπογιατί τοποθεσίας. Η Γεν. Συνέλευσις εκφράζει τήν εύχή όπως έκτός τής έκτάσεως πού πρόκειται ν' αγοράσθώσιν για τά 172 μέλη του

Συνεταιρισμού έξευρεθώσιν καί άλλος συνεχόμενος χώρος για να Ικανοποιηθώσιν στό μέλλον καί άλλου συμπατριώτες πού ζητοῦν να γίνουσι μέλη του Συνεταιρισμού. Κατόπιν ό κ. Πρόεδρος όριζει δύο ψηφολέκτας, τούς κ. κ. Μιχ. Ζεζέρην καί Ιωάν. Χατζίρη, τούς όποιους άποδέχεται ή Γενική Συνέλευσις καί αρχίζουν οι άρχαιρείες. Έπιθεωρείται ή κάλλη ή όποία εύρίσκεται κενή, μοιράζονται τά ψηφοδέλτια καί ό κ. Πρόεδρος καλεί όνομαστικώς τά μέλη να ψηφίσουσι. Γενομένης διαλογίσης μετά τό τέλος τής ψηφοφορίας, εκλέγονται: ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ Νικόλ. Λαμπαδαρίδης, Πρόεδρος. Άναστ. Πάσχος, Άντιπρόεδρος. Βασ. Βασιλείου, Γεν. Γραμματέας. Τάκης Χαλβατζής, Ταμίας. Ιωσήφ Οικονομίδης, Σύμβουλος. Άντών. Ροδοκάλλης, Σύμβουλος. Άντ. Πολιτάκης, Σύμβουλος. ΕΠΟΠ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ Ζαν. Λεονταρής, Πρόεδρος. Κυρ. Άδαμαντιδής, Άντιπρόεδρος. Έμμ. Έμμανουηλίδης, Μέλος. Γεώρ. Πετρίδης, Μέλος. Κυρ. Πέππας, Μέλος. ΑΝΑΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟΙ: Διοικ. Συμβούλιον, Λάζ. Γκιώνης, Ιωάν. Παπαδάκης καί Ιωάν. Μοῦρτος. Έποπτικοῦ, Άν. Λιβανός καί Κων. Μακρής.

Η ΛΑΜΠΡΗ ΣΤΑ ΧΩΡΙΑ ΜΑΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ από τήν 1η σελίδα τό άγγελμα του Εύαγγελισμού. Καί ένώ τά χελιδόνια κάτω άπ' τόν θόλο του ουρανούέξακολουθούσαν τούς παιάνες τους για τόν δημουργό, άλλα χελιδόνια, πού δέν είχαν γνωρίσει τήν στέρση τής πατρικής φωλής, άγόρια καί κορίτσια, κάτω άπ' τόν θόλο τής εκκλησίας, κρατώντας από μιά λαμπαδίτσα καί από μιά Σύνοψι, έτοιμάζονταν για τήν έξόδιον συναυλία τους στόν ένταφιασμένο Θεό. Ήταν τό Μεγάλο Σάββατο. Φωταγωγημένος άπ' άκρη σ' άκρη ό Άηγίώργης του Πραστείου στήν όρθρινή ακολουθία του έπιταφίου, ασφουκτικά γεμάτος κόσμο προσπλημένο εύλαβικά στό δράμα τής θείας ταφής, έμοιαζε μιά κάποια πλευρά τής θρυλικής εκκλησίας πού έμεινε στά χέρια μας, εκεί στό περιγιάλι κάποιου νησιού. Καί άνέβαιναν οι φωνές, άνέβαιναν όλο ένα μαζί με τά σύννεφα του θυμιάματος, στό «Η Ζωή έν τάφω» στό «Ά Ζωή έν έστί» στό «ΆΙ γενεαί πάσαι» στά Εόλογητάρια, στό «Άλληλούϊα» καί περνούσαν τό γαλανό στερέωμα καί έγγίζα-

νε τήν άκοή του Θεού στά ύψη. Καί σάπιαν τα παιδιά, τά άγόρια καί τά κορίτσια τά δωδεκάχρονα, με τό καρδιοχτύπι ότι με τούς ύμνους των άυριο ημερώνει Λαμπρή. Καί ήρχετο τώρα ή σειρά να ύμνήσουσι τόν ένταφιασμένο Θεό καί εκείνοι πού θα τόν έχουσι τρεις μόνο μέρες μαζί τους. Δικαιώμα τους καί αυτών πού είδαν. Θεού παρουσία, να ψάλλουσι άπ' τά έγκατα τής γής. Τους πειό νεοπεθαμμένους, ήδη με γοερές φωνές, θρηνώντας λυπητερά, καί τραβώντες τής τρίχες τής κεφαλής των, τούς καλοῦν οι δικότους, άπ' τά σπίτια τους. Καί για να ύμνήσουσι οι άπ' αίωνων νεκροί τόν νεκρωθέντα Θεόν, δανείζονται τήν φωνή του Μανώλη Λαμπαδαρίδη. Σήμερον συνέχει τάφος «καλύπτει λίθος». Ποιά άρχαγγελική σάλπιγγα ήχησεν άπ' τό στόμα του πρωτεψάλτη του Πραστείου αὐτές τις λέξεις, καί ποιά μυστηριώδες χέρι έγραψε εκεί τό έπιτάφιο αυτό έπίγραμμα, ώστε σε κάθε ημερώμα Μεγάλου Σαββάτου να βομβοῦν τ' αϊτιά μου με τήν ψαλμωδία του Μανώλη Λαμπαδαρίδη «Σήμερον συνέχει τάφος» «καλύπτει λίθος»;

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ Η δνί: Σμαρώ Μπούρη ζητεί πληροφορίες για τόν θεο τής Παναγιώτης Χατζηφλιτ από τόν Μαρμαρά, έγκατεστημένο άλλοτε στήν Καλλιφόρνια. Οι γνωρίζοντες παρακαλούνται να γράψουσι στήν Δσι τής έφημερίδος μας. Ο Παπαβασιλης Βαλασμάκης, Ιερέυς τών Άγιών Αναργύρων Θεογικής, παρακαλεί τούς γνωρίζοντας να τόν πληροφορήσουσι για τήν άδελφή του Φωτεινή καί τόν άνεψιόν του Βαλασμάκη Ιωάν. Σποῦνον, με τούς όποιους έχει να επικοινωνήσιν από 25ετίας. Οι αναζητούμενοι έφυγαν από τήν Άλώνη τό 1908, έγκατασταθέντες άρχικώς στήν Μασσαλία. Οι άδελφές Άμαλία, Άναστασία καί Εύφημία Άθανασιάδου, κάτοικοι Κωνσταντιπόλεως, παρακαλούν τούς γνωρίζοντας να τις πληροφορήσουσι, στήν διεύθυνση τής έφημερίδος μας, περί τής τήχης του άδελφου των Μιχαήλ Άθανασιάδου, εύρισκομένου από τό 1911 στήν Άμερική. Ο αναζητούμενος έφυγε από τήν πατρίδα του τό 1911, έγκαταστάθεις τό πρώτον στό Μπίεσφορτ καί μετά 2 ή τρία χρόνια στό Πράβιτανς. Μετά 4 χρόνια έγινε Άμερικανός πολίτης με τό όνομα Άρθούρ Μισέλ. Με τις άδελφές του έχει άλληλογραφία μέχρι τό

1925 καί από τότε έπαυσε να γράφει, μη δώσας μέχρι σήμερα σημεία ζωής. Ο κ. Παναγ. Καφετζής ή Τσουρουκλής, από τόν Μαρμαρά, ζητεί να μάθωσιν τήν έγκατεστημένη στήν Κωνσταντινούπολι εξαδέλφη του Ζηνοβία Μαρμαριτοπούλου, τό γένος Καφετζή. Η δσις του είναι: Άγίου Φανουρίου αριθ. 200, Πειραιεύς.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΝΕΑ ΟΥΡΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ —Γάμοι: Ο κ. Δημ. Σοφριανός, από τό Πασσαλιμάνι, καί ή δ. Ροδόκη Μιαούλη, από τήν Άλώνη, έτέλεσαν στις 15/1/51 τούς γάμους των. Ο κ. Παύλος Κουχέλης, από τό Πασσαλιμάνι, καί ή δ. Έλισαβέτ Σεντερόγλου, από τήν Κοισάρια, έτέλεσαν στις 24/2/51 τούς γάμους των. Τους εύχόμαστε κάθε εύτυχία. ΣΜΑΡΩ ΧΡ. ΜΠΟΥΡΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ —Γάμοι: Στόν ναό τών Εισοδίων τής

Παναγίας Πέραν τελέσθηκαν οι γάμοι του καλού νέου κ. Νικ. Μάντικα, από τό Πασσαλιμάνι, καί τής νεαρής καί χαριτωμένης δ. Άννας Κουλακτση. Το μυστήριον έτέλεσε ό σεβ. Μητροπολίτης Ειρηνοπούλεως κ. Κωνσταντίνος με παράκληση τών κ. Καθη Μελιμαρίδου. Πλήθος συγγενών καί φίλων παρέστησαν στούς γάμους καί συνεχάρησαν θερμώς τούς νεόνυμφοι, στούς όποιους εύχόμαστε κι' έμεις τόν βίον άνθόσπαστο. ΜΑΡΙΑ ΡΟΔΟΚΑΛΑ. Ο ΧΟΡΟΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΞΕΝΗΤΕΜΕΝΟΥΣ ΣΥΝΕΧΕΙΑ από τήν 3η σ διότορες για χατήρι τής αγαπημένης τους. Άλλως τε, τό έπαινε κ' από τήν αρχή: Τό τραγούδι καί ό χορός με τις τραποῦκες τής Δευτέρα τής Λαμπρής, ήταν για κείνους πού λείπουν στά ξένα. Γι' αυτό καί σε κάθε στροφή ακολουθούσε τό κόντημα: Τραγουδω κι έχω καιλύπη Γιατί τό πουλί μου λείπει Α. ΜΑΡΜΑΡΙΝΟΣ ΚΑΘΕ ΜΑΡΜΑΡΙΝΟΣ Έχει καθήκον καί πατριωτική ύποχρέωση έχιμόνον να γίνω συνδρομητής τών «Μαρμαρινών Νέων» άλλα καί διασπρούσις κήρυξ για τήν ευρύτερη διάδοσι των. Τα «Μαρμαρινά Νέα» είναι ή μοναδική στόν κόσμο Μαρμαρινή έφημερίδα, πού βγήκε με σκοπό να έξυπηρετήσιν τά συμφέροντα ΤΩΝ ΜΑΡΜΑΡΙΝΩΝ

ΔΕΚΑΗΜΕΡΟΣ ΠΑΣΧΑΛΙΝΗ ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΤΗΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙ ΙΣΤΑΜΠΟΥΛΑ ΒΟΣΠΟΡΟΣ ΚΕΡΑΤΙΟΣ ΔΑΡΔΑΝΕΛΛΙΑ ΠΡΙΤΚΗΠΟΝΗΗΣΟΙ Σ Μ Υ Ρ Η Ν ΜΟΝΟΝ ΜΕ 565.000 ΔΡΑΧΜΑΣ Άναχώρησις με τό πολυτελές άπ τής Τουρκικής Άεροπορίας «GIRESON» [10.000 τόν] τήν έσπέραν τής Μεγάλης Πέμπτης. Κυριακή του Θωμά έπίσκεψις τής Σμύρνης. Δευτέρα του Θωμά έπιτροφή [άφίξις] εις Πειραιά. Γηγετείς, Άνταλλάξιμοι, Έκπαιτοί τής Τουρκικής Ίθαγενείας, Φυγάδες ως καί άκαθορίστου Ίθαγενείας δύνανται να λάβουσι μέρος εις τήν εκδρομήν ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ - ΕΓΓΡΑΦΑΙ 'Ολύμπια Έξπρές ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΤΑΞΕΙΔΙΩΝ & ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΕΩΣ Πλατεία Όμοιογίας 17 Άθήναι Τηλέφ. 28.679 καί 34.077